

ת"פ 33150/11/13 - מדינת ישראל נגד רוני ציצואשוילי

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת
ת"פ 33150-11-13 מדינת ישראל נ' ציצואשוילי

בפני: כב' השופט אור אדם, סגן הנשיאה
המאשימה מדינת ישראל ע"י עו"ד נוב לשכת תביעות לכיש
נגד
הנאשם רוני ציצואשוילי ע"י ב"כ עו"ד זינר

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, ובעבירה של איומים, עבירות בניגוד לסעיפים 274 (3) ו- 192 לחוק העונשין תשל"ז - 1977.
2. כעולה מהכרעת הדין, מדובר באירוע מיום 23.2.13, במהלכו נקראו שוטרים להגיע לצומת קסטינה, בשל תלונות על התפרעות באוטובוס. השוטר המתלונן ביקש מהנאשם ומהקטינים שהיו עמו לרדת מן האוטובוס, אולם הם סרבו. אחד הקטינים תקף את המתלונן באגרופ והמתלונן הודיע לו שהוא עצור. בשלב זה, החלה אלימות קשה כלפי המתלונן, כאשר הנאשם וחבריו תקפו את השוטר בצוותא, היכו אותו באגרופים ובבעיטות ודרכו עליו כאשר נפל. לאחר מכן, כאשר הסתיימה המהומה והשוטר ביקש לעצור את הנאשם, הנאשם איים על המתלונן בכך שאמר לו: **"אתה רוצה לעצור את חבר שלי, אני אזין אותך"**. לשוטר המתלונן נגרמו חבלות של ממש.
3. במסגרת הכרעת הדין, ציין בית המשפט כי הוא מאמין לשוטר שזיהה את הנאשם כמי שהיה בין הפעילים ביותר בקרב אלה שתקפו אותו. הנאשם היה הבגיר שבחבורה, כאשר שאר המתפרעים היו קטינים, שנדונו בבית המשפט לנוער.

טיעוני הצדדים

4. המאשימה טענה, כי מדובר באירוע חמור של התפרעות באוטובוס ותקיפת שוטרים. טיב העבירה מלמד על העדר מורא מן החוק ועל ברוטליות חסרת רסן כלפי עובדי ציבור. בנסיבות אלה, טענה המאשימה למתחם ענישה שנע בין שישה חודשי מאסר ועד לשמונה עשר חודשי מאסר. בתוך המתחם, לנוכח תסקירי שירות המבחן, שקבעו כי קיים סיכון להישנות התנהגות עבריינית, ביקשה המאשימה לגזור את הדין באמצע המתחם.
5. הסניגורית טענה, כי ראוי לגזור את העונש לצד הקולה מכמה סיבות: ראשית, הנאשם היה רק חודשים

ספורים לאחר גיל 18, כאשר שותפיו הקטינים לאירוע נדונו בבית המשפט לנוער לדרכי טיפול. לכן גזר דין של מאסר בפועל יפגע בעקרון אחדות הענישה. שנית, מדובר בבגיר-צעיר, שעברו שאיננו מכביד, ושלא עבר עבירות נוספות בתקופה הארוכה מאז ביצוע העבירה. שלישית, מהתסקירים עולה הרקע המורכב בו צמח הנאשם. לנוכח נתונים אלה, ביקשה הסניגורית להסתפק בענישה צופה פני עתיד של מאסר על תנאי.

6. הנאשם עצמו בטיעונו לעונש, הביע אמנם צער, אולם הוא חזר על כך שלא עשה דבר ולכן לתחושתו אינו אמור להענש.

קביעת מתחם העונש ההולם

7. לא ניתן להקל ראש בעבירות שביצע הנאשם: עבירות של תקיפת שוטרים הפכו למכת מדינה. צודקת המאשימה כי עבירות מעין אלה מלמדות על העדר מורא מפני החוק, ומחייבות בהתאם להלכה הפסוקה ענישה מחמירה.

8. **הפסיקה הנוהגת** שני הצדדים הגישו פסיקה מבתי משפט השלום, המלמדת כי יש פנים לכאן ולכאן. עם זאת, ככלל מגמת הפסיקה היא מגמה מחמירה בעבירות מעין אלה, והסדרי טיעון אותם הציגה הסניגורית, אין בהם, מעצם טיבם כהסדרי טיעון משיקולים שונים, כדי להפריך מגמה זו. בעניין הדרה (רע"פ 4770/18 - **זיאד הדרה נ' מדינת ישראל** (12/07/2018)), אושר עונש של עשרה חודשי מאסר בפועל על צעיר שזרק אבן על שוטר. בית המשפט העליון ציין כי העונש שהושת, למרות שאינו קל, מאזן כראוי בין כלל השיקולים לקולה ולחומרה הצריכים לעניין, והולם את חומרת מעשיו של המבקש. עוד ציין בית המשפט העליון, כי קבלת אחריות על המעשים והפגמת הפסול בהם, הם צעדים הכרחיים לכל הליך שיקומי, וכשנאשם אינו מפנים את חומרת מעשיו, אין כל תוחלת להליך שיקומי (שם, פסקה 10 לפסה"ד). בעניין ביטון (רע"פ 1643/16 **שלמה ביטון נ' מדינת ישראל**, (02/03/2016)) אושרה ענישה של שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות, לנאשם שדחף שוטר שביקש לעצרו. בעניין זבידאת (רע"פ 1544/16 **חוסין זבידאת נ' מדינת ישראל**, (25/02/2016)), אישר בית המשפט העליון החמרה לכדי עונשים של 18 ו-20 חודשי מאסר בפועל, בציינו כי תקיפת שוטרים בצוותא מלמדת על הפגנת זלזול בוטה בשלטון החוק וחוסר מורא מפניו, ומחייבת החמרה בענישה (שם, פסקה 7 לפסה"ד).

9. **מן הכלל אל הפרט** בענייננו, הנאשם פגע בערכים המוגנים, הן של שלטון החוק, תוך פגיעה בשוטרים הממלאים תפקיד ציבורי חשוב, והן של שלמות גופו של אדם, כך ביחד עם אחרים תקף את השוטר, המתלונן וגרם לו לחבלות. השוטר המתלונן העיד כדלקמן: "**קפצו עליי מספר נערים. אחד מהם היה רוני... החלק של רוני, אם אני אפרט מה הוא עשה, הוא דרך עליי על הבטן ואני הייתי על הרצפה**" (ע' 12 ש' 6-8 לפרוט'). נמצא אפוא, נסיבות העניין, בהן קבוצה של צעירים תוקפים שוטר בצוותא, באלימות חמורה של אגרופים, בעיטות ודריכה על השוטר כשנפל, שוטר אשר כל בקשתו היא להרגיעם ולהורידם מן האוטובוס - היא נסיבה מחמירה. הנאשם לא הסתפק בכך, אלא שבהמשך, כשהשוטרים ביקשו לעצור את חברו הקטין, הוא לא הסס להניח יד על צווארו של השוטר ולאיים.

10. לנוכח כל האמור לעיל, נראה לי כי מתחם העונש ההולם בהתחשב בשתי העבירות, באירוע כולו על נסיבותיו הספציפיות ובפסיקה הנוהגת, עומד על בין חודש מאסר ועד לעשרה חודשי מאסר בפועל.

תסקירי שירות המבחן

11. הנאשם נשלח שוב ושוב לתסקירים של שירות המבחן.

א. התסקיר הראשון מיום 12.12.17 מפרט את נסיבות חייו של הנאשם, אשר איבד את אביו בגיל צעיר בנסיבות לא פשוטות. הוא גויס לצבא ליחידה קרבית אולם השתחרר על רקע אי התאמה. עברו הפלילי כולל העדר מן השירות בזמן השירות הצבאי. באשר לנסיבות העבירה, הודה הנאשם רק באופן חלקי, טען כי הוא וחבריו היו תחת השפעת אלכוהול והוא הודה כי התלהם קילל ואיים אך לטענתו לא נהג באלימות פיזית כלפי השוטרים. שירות המבחן מציין בתסקיר את הסיכויים והסיכונים, וממליץ על הליך טיפולי אינטנסיבי וארוך טווח כגורם שיכול לצמצם את רמת הסיכון להישנות התנהגות עבריינית. בנסיבות אלה נדחה הדיון לבחון את התקדמות ההליך הטיפולי.

ב. תסקיר משלים מיום 16.1.18, ציין כי הנאשם ניתק קשר עם שירות המבחן, לא הגיע לבדיקות שתן אליהן זומן ובנסיבות אלה הביע שירות המבחן ספק באשר לנכונותו להשתלב בהליך טיפולי.

ג. תסקיר שלישי מיום 2.5.18, פירט כי שוב נעשו ניסיונות לזמן את הנאשם לפגישה מספר פעמים והנאשם לא הגיע לפגישות. הוא גם לא הגיע לבדיקות שתן אליהן זומן. במצב זה התסקיר הוא נעדר כל המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

ד. בית המשפט נתן לנאשם הזדמנות נוספת ודחה את הדיון שוב. התסקיר הרביעי מיום 3.9.18 הדגיש שוב כי **ללא התגייסות להליך של טיפול - קיימת רמת סיכון מסוימת לחזרה להתנהגות פורצת חוק**. עם זאת, הנאשם התקשה לשתף פעולה ולא הגיע באופן עקבי למפגשים עם שירות המבחן. במהלך המפגש היחיד אליו כן הגיע, הביע הנאשם התנגדות להשתלבות בטיפול ומסר כי איננו פנוי כעת לטיפול ארוך טווח, כפי שביקש שירות המבחן. בנסיבות אלה, המליץ שירות המבחן על ענישה בדרך של מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצותו בעבודות שירות.

בחינת ענישה בעבודות שירות

12. בעקבות המלצת שירות המבחן וגילו הצעיר של הנאשם, הורה בית המשפט מספר פעמים על התייצבות הנאשם בפני הממונה על עבודות השירות, על מנת לבדוק כשירותו לבצע עבודות שירות וטיב העבודה המוצעת. דא עקא, הנאשם לא התייצב לזימונים שנשלחו לו לבדיקה אצל הממונה על עבודות

השירות ביום 29.11.17, ביום 8.7.18, ביום 21.10.18, וכן ביום 4.11.18. שוב ושוב נדחו דיונים כדי לאפשר בחינת מאסר בעבודות שירות, אולם למרות דחיות חוזרות ונשנות, פעם אחר פעם בעט הנאשם ביד שהושטה לעברו, לא התייצב בפני הממונה, ומנע במו ידיו אפשרות לגזור עליו מאסר בעבודות שירות.

גזירה בתוך המתחם

13. בהעדר אפיק טיפולי, יש לגזור את העונש בתוך מתחם העונש ההולם.
14. מחד גיסא, העבירות בהן הורשע הנאשם הן כאמור עבירות חמורות: תקיפה ברוטאלית של שוטר מחייבת ענישה מחמירה, ובהעדר אפיק טיפולי, צודקת המאשימה כי אין מקום לחרוג מהמתחם או לפסוק את העונש על הצד הנמוך של מתחם העונש ההולם. מאידך גיסא, מדובר בנאשם שבעת ביצוע העבירות היה חודשים ספורים לאחר גיל 18, כאשר מאז ביצוע העבירות חלפו חמש שנים ועשרה חודשים.
15. אין מקום להיעתר לבקשת הסניגורית ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד. המחוקק קבע אבחנה משמעותית בין קטינים ובגירים, ולכן הקלה שנעשתה בעונשם של הקטינים בבית המשפט לנוער, אין בה כדי להשליך באופן ישיר על עונשו של הנאשם שנדון כבגיר. עם זאת כמובן שיש להביא בחשבון גם את גילו הצעיר של הנאשם ואת הענישה המקלה לה זכו שותפיו לעבירות, שהיו צעירים ממנו רק חודשים ספורים.
16. כאמור לעיל, לנוכח הגיל הצעיר והזמן שחלף, נכון היה בית המשפט להסתפק בענישה של מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות, אלא שהנאשם בחר שלא לשתף פעולה עם הממונה על עבודות השירות, כך שלא ניתן להורות על ענישה באופן כזה.

גזירת הדין

17. נוכח כל האמור לעיל, לאחר שאני שוקל את כל השיקולים לחומרה ולקולה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. ארבעה חודשי מאסר בפועל.
- ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים, בהתאם להוראות סעיף 52 (ג) לחוק העונשין תשל"ז - 1977, שלא יעבור כל עבירות אלימות, לרבות איומים, או עבירה על סימן ג' לפרק ט' לחוק העונשין תשל"ז - 1977.
- ג. פיצוי למתלונן עד תביעה 1, בסך 1,500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.6.19 ויועבר למתלונן לפי פרטים שתמסור המאשימה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים כחוק.

ניתן היום, כ"ג שבט תשע"ט, 29 ינואר 2019 במעמד הצדדים.